

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Convocare.

Reprezentanții alegătorilor partidului național român sunt convocați la conferența electorală, ce se va ține în Sibiu Marți în 5 Aprilie st. n. c. la ora 10 a. m. în sala dela Gesellschaftshaus.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea conferenței.
2. Constatarea cercurilor electorale, reprezentate la adunare.
3. Desbaterea asupra atitudinii partidului național român în fața alegerilor.
4. Concluzii.

Budapesta, 24 Martie 1910.

George Pop de Băsești.

Dr. I. Mihali.

Dr. V. Lucaciu.

„Naționalitățile și Austria”.

Sibiu, 28 Martie n.

Organul imperialiștilor maghiari, am înțeles ziarul „Budapesti Hir-lap”, să ocupe într-un lung exercițiu de stil în numărul de Vineri cu raporturile în cari stau naționalitățile nemaghiare din Ungaria cu cei din Austria, pentru a ajunge la concluzia, că nu numai situația geografică și misiunea pe care o au Maghiarii în Europa, ci și chestia de naționalitate pretinde, ca Maghiarii să aibe față de împăratul Austriei o atitudine bine precizată, neîndoieșnică și loială! Va să zică, să nu se mai tragă în degete cu coroana, fiindcă coroana și așa e mai tare, și să nu se tragă în degete cu coroana mai ales pentru faptul, că atunci față de naționalități Maghiarii au garantat așa numita *mână liberă*, cu care naționalitățile pot fi ținute sub genunchi, după cum au fost ținute și în trecut, destulă vreme.

Constatăm, cu ideea nu e nouă. A spus-o și contele Tisza István în

una din vorbirile sale din urmă, că naționalitățile numai atunci își ridică capul, când Maghiarii nu stau bine cu coroana, și vin trecute numai decât pe planul al doilea, cum între Maghiari și coroană există buna înțelegere, reclamată de interesele reciproce.

Înțelegem destul de bine rostul acestor filosofări. Ele nu spun nici mai mult nici mai puțin decât atât, că naționalitățile nu au să se încreeadă prea mult în cei dela Viena, fiindcă ochi dulci li se fac dela Viena numai atunci, când raporturile sunt încordate între Viena și Budapesta; dar cum raporturile a-jung să fie iarăși cele normale, cele bine chibzuite, cele *loiale*, — naționalitățile vin date uitării, ori mai mai bine zis, vin date pe mâna — Maghiarilor.

Intențiunea e deci aceea, de a se băga puțină neîncredere în naționalități față de cercurile politice dela Viena, de a le face să nu se legene prea mult în speranța, că mântuirea lor are să vină dela Viena, pentru că Viena le-a jertfit în trecut, și le va jertfi și în viitor, totdeauna când așa vor cere interesele celor dela Viena.

Să face însă un lucru de pri-sos. Pentru că naționalitățile știu astăzi foarte bine, că mântuirea lor nu are să vină, nici dela Viena, nici de alt undeva, ci numai dela hăr-nicia, dela vitalitatea lor proprie. Și cumcă putere de viață este în ele, au dovedit-o din destul în cele patru decenii din urmă, câtă vreme politica maghiară nu a făcut alta, decât a purtat pe întreaga linie, și cu toate mijloacele, posibile și im-pozibile, permise și nepermise, luptă de desnaționalizare, de maghiarizare în contra lor, fără a fi putut rupe din ele nici măcar o părticică cât de mică. Iar dacă așa le va fi scris în cartea sorții, ca lupta aceasta de apărare să nu se termine în curând, naționalitățile au să o poarte cu

bun succes și în viitor, și în cele din urmă tot ele au să rămână în-vingătoare, fie că Maghiarii stau bine, ori rău cu Viena.

Dar să ni se permită să spunem noi care e motivul, că raporturile între Austria și naționalitățile nemaghiare dela noi sunt astăzi mai bune decât raporturile dintre Maghiari și Viena. E faptul, care abia acum începe să fie înțeles la Viena, că naționalitățile sunt de o stator-nicie rară în credința lor cătră tron și dinastie, în butul *mânei libere* care le-a asuprit în trecut atât de mult, în numele celor din Austria, și că în credința lor cea nestrămutată nu are să le clatine ori să le facă să se gândească la vr'o schimbare de front nici în viitor nici asuprurile și persecuțiile cele mai mari, dacă se va afla de bine să se continue cu deacestea în contra lor.

O înstrăinare deci față de co-roană, așa cum ar dori imperialiștii dela „Bud. Hir-lap”, și cu ei și con-tele Tisza și alții, pentru a ne a-runca apoi toți în brațele Maghia-rilor, cari strângându-ne la pept ne-ar omorâ poate cu dragostea și cu fe-ricirea, la noi nu e nici de închi-puit, pentru că la poporul român de exemplu așa ceva e eschis cu desăvârșire. Și nu e bine, că poli-tica maghiară pune chestia astfel: Să ne împăcăm cu coroana, pentru a putea isprăvi mai curând și mai cu succes cu naționalitățile, pentru că corect și în interesul statului ungar ar fi, dacă chestia s'ar pune astfel: Să stăm bine cu coroana, dar să stăm bine și cu naționalitățile, pentru că împreună: coroană, Ma-ghiari și nemaghiari, să muncim spre binele și fericirea patriei, a popoa-relor ce o compun, și spre mărirea și vaza tronului, scump nouă tu-turor! Când vor veni oare la con-ducere politicieni maghiari, cari astfel vor rezonă?... Noi am dori să vină cât mai curând!

Înțelegerea între Rusia și monarhia noastră.

De când cu anexarea Bosniei și Herțegovinei din partea monarhiei noastre, pentru a face în viitor parte din Austro-Ungaria și ele, ca țări de sine stătătoare, raporturile dintre monarhia noastră și Rusia erau cam încordate. Rusiei nu i-a plăcut anexarea, pentru că ea avea alte plă-nuri cu privire la Bosnia și Herțegovina: ar fi voit să le dea Sârbiei, pentru a în-ființa un mare regat — sârbesc, în coa-stele Austro-Ungariei.

Planul însă n'a succes; anexarea s'a făcut din partea monarhiei noastre, și Ru-sia nu putea să joace pentru totdeauna pe supărata. Încercările de o nouă înțe-legere inițiate din partea ministrului co-mun de externe austro-ungar, au dat re-zultatul dorit, și zilele trecute toate zia-rele au publicat cu mare satisfacțiune ști-rea, că înțelegerea între Rusia și monarhia Austro-Ungară e acum iarăși desăvârșită. Înțelegerea are deocamdată acea impor-tanță pentru popoarele din aceste două state mari, că pacea în Balcani este asigurată pentru o bună bucată de vreme. Cât pentru amănuntele acestei înțelegeri, dela Viena s'a dat un comunicat oficial, în care se spun următoarele:

„Am putut încă de acum câțva timp anunța, că negocierile austro-ruse iau un curs favorabil, dar eram în același timp obligați a declara, că număratoarele știri apărute în presa internă și externă, cu privire la detaliile acestei acțiuni diplo-matice, sunt inventate. Din acest punct de vedere trebuie să constatăm în special că nici din partea Austro-Ungariei, nici din partea Rusiei, nu a existat vreodată intențiunea de a se ajunge la un acord formal. Tinta urmărită a fost numai și exclusiv chestiunea reluării raporturilor diplomatice normale, făcând cu puțință ori când un schimb amical de vederi. Suntem fericiți a putea anunța, că acest scop a fost constatat cu bucurie de am-bele părți. Acest rezultat al negocierilor celor două cabinete va exercita fără îndoială o influență liniștitoare asupra situa-țiunii balcanice, unde marile puteri se străduiesc a menține statul quo. Cât pri-vește cabinetul vienez, el nu are a co-munica marilor puteri detaliile negocieri-lor ce au avut loc, dat fiind, că princi-piile politice balcanice ale Austro-Unga-riei sunt cunoscute, și nu se schimbă în-tru nimic nepetrecându-se nici un fapt care să justifice o comunicare cătră pu-teri”.

Atâta ne spune diplomația dela Viena. Cea dela Petersburg e ceva mai

FOIȘOARĂ.

Ziaristica bisericească la Români

de Onisifor Ghibu.

(Urmare).

Câteva reviste incolore.

Nu putem merge mai departe continuând firul istoric după Ecclesia, ci e nevoie de a ne întoarce cu patru ani înapoi la o altă revistă pe care a trebuit să o trecem cu vederea, parte din motivul că ea nu a stat în legătură cu cele două din urmă, parte pentru că acestea două formau un lanț care nu se putea despărți, ci trebuia privit dela un capăt al lui la altul.

Revista aceasta este *Biserica* apărută la 1862¹ în București sub conducerea preotului Grigorie Musceleanu, cel dintâiu preot român, care s'a ocupat de organizarea societăților preoțești. Tot acest Musceleanu se pare a fi redactat, în același timp și o altă revistă: *Dumineca* (1862—65).² Revista aduce o notă nouă prin materialul istoric ce dădea, mai ales cu privire la mănăstirile românești în legătură cu cari dădea documente vechi și schițe istorice, unele chiar de o oare care valoare. Musceleanu era un om cu dragoste pentru cercetări istorice mai ușoare,

ceea ce a și atras atenția ministrului de culte de atunci, Al. Odobescu, care la rândul său a dat o circulară cătră preoți îndemnându-i a abona *Biserica*, ba el însuși i-a dat și o subvenție din fondul ministrului de instrucție. Pentru o astfel de atenție Musceleanu era oare cum îndatorat a aplauda faptele celor dela cărma țării. În cartea sa: „Mă-năstirile închinat și abuziva lor administrare” aduce și mănăstirilor noastre învinuiri grave, ceea ce l-a determinat pe Cuza, ca după ce prin legea dela 22 Decembrie 1862 a luat în stăpânirea statului mănăstirile închinat, să-l numească pe Musceleanu inspector al acestor mănăstiri.

De aici încep interminabilele complimente aduse lui Cuza prin articole lungi și elogioase, complimente pe cari dintre oamenii bisericii puținii cutezau să le facă. „Acum — zice Musceleanu — că Dzeu a trimis în fruntea națiunii pe alesul său, pe Măria Sa Alexandru Ioan I., care ca următor la tronul lui Mircea, Stefan și Mihail, care au apărut țara cu spada în mână, veni ca să redea României aceea ce i se înstrăinase de timp”.

„Suspînul a încetat, umilînța Românilor a dispărut, România a intrat în drepturile sale”.³ Clerul român ar trebui să aplaudă cu religiozitate — această învingere. Biserica n'a ajuns să poată aplauda și lucrările din urmă ale lui Cuza referitoare la biserică, căci a încetat la 1864, când apare la Iași „Predicatorul moralului evanghelic”. După scurtă

vreme la 1870 Biserica reinvie supt numele de „Biserica română”, având același program. Ca atare o întâlnim la 1871 aparând în curtea bisericii „Radu-Vodă” din București, fost locaș vestit de călugări, actualmente locul pe care se află internatul teologic. La acest an se ocupă de asanarea moravurilor clerului. („Clerul desprețuit”).⁴ Apune la 1872.⁵

La 1864 anul agoniei „Bisericii” apare la București Anunțatorul bisericesc, care însă n'a avut nici vre-o viață mai lungă, nici vre-o influență mai hotărâtoare în viața bisericii.

Anul următor 1865, în care România avea o singură revistă bisericească, Preotul din Iași, iar Ardealul își avea și mai departe „Telegraful Român” al său, ne dă o altă revistă bisericească, pe „Sionul românesc” din Viena:

Sionul românesc, fôia Bisericească, literaria și sco-lastica redactata de Dr. Gregoriu Silasi, v. protopopu onorâr și asiesoriu consist. al Arhidiecesei Albei Iulie, prefectu de stud. în Seminarul gr. c. cent. din Viena, membru ord. al Asoc.

Această nouă revistă se poate numi mai curând teo-logică, decât bisericească, intru cât se ține în marginile serioase ale științei teologice, un lucru care până aci nu l-am întâlnit. Căci ceea ce făcea *Vestitorul bisericesc* și

¹ Vezi „Transilvania” Brașov 1871 pg. 100.

² Nu se află în nici o bibliotecă publică din România.

³ „Cel mai serios ziar bisericesc între toate cele apărute până acum, atât dincolo, cât și dincoace de Carpați”, zice V. Gr. Popu în al său naiv „Conspicț asupra literaturii române” etc. P. II. pg. 185.

⁴ II. 271, ⁵ 221. N'am putut vedea nici un exemplar din această revistă, care lipsește și biblioteca din Academiei din București și din a universității din Iași. A apărut: 1865—7, 1870—1872.

¹ A trăit până la 1864.

² Vezi „Unirea”, Blaj 1891 pg. 303.

comunicativă. Ea ne comunică *actele oficiale*, referitoare la noua înțelegere.

Iată cari sunt documentele, cari au fost comunicate cabinetelor, când li s'a anunțat reluarea relațiilor diplomatice normale între guvernul rus și cel austro-ungar:

1. O depeșă a dlui *Isvolski* adresată însărcinatlui de afaceri al Rusiei din Viena, la 13 Ianuarie, relatând convorbirea avută cu ministrul Austro-Ungariei la Petersburg, în urma incidentului provocat de articolul revistei „*Fornightly Review*”. Dl *Isvolski* a declarat, că consideră incidentul ca închis. Satisfacțiunea personală ce s'ar da, nu ar îmbunătăți de loc legăturile actuale austro-ruse, din cauza căora orice chestiune s'ar ivi în Balcani, ar putea repede lua un caracter acut periculos pentru pacea europeană. Ar fi necesar să se examineze mijloacele de a se explica cu franchețe, nu asupra unor incidente de ordin personal, ci asupra direcțiunii politice viitoare dintre cele două state.

2. O depeșă a dlui *Isvolski* către însărcinatul de afaceri al Rusiei la Viena din 5 Februarie, reproducând comunicarea verbală a dlui *Berchtold*, că contele de Aehrenthal împărtășește părerea dlui *Isvolski*, că o dezvoltare normală și pașnică a afacerilor din Orient nu ar putea decât profita din restabilirea putinței unui schimb de vederi între cele două state. O asemenea apropiere e cu atât mai ușoară, cu cât cabinetul vienez menține încă principiile acordului din 1897, permițând totdeauna un schimb de vederi cu Petersburg.

3. Un rezumat remis de dl *Isvolski* dlui *Berchtold*, la 6 Februarie, zicând: guvernul rus primește cu plăcere ideea unui schimb de vederi între cele două guverne, cu privire la principiile diriguind politica lor balcanică. Socotește însă, că în situațiunea actuală, acest schimb de vederi nu ar mai avea caracterul acordului din 1897, și ar trebui să capete o formă permițând să i se asocieze orice putere interesată.

Pe de altă parte, formulându-se aceste principii, ar fi necesar să se țină cont de schimbările survenite în situațiunea politică a Turciei. Cabinetul imperial propune deci, să se fixeze punctele următoare cari ar putea apoi să fie aduse la cunoștința celorlalte puteri: a) menținerea statului quo în Balcani. b) noul regim al Turciei având bază egalitatea de drepturi pentru toate naționalitățile, să se mențină și să se consolideze noua stare de lucruri c) independența, consolidarea, dezvoltarea pacifică a micilor state balcanice.

4. Un rezumat remis dlui *Isvolski* de dl *Berchtold*, la 20 Februarie, zicând: Cabinetul din Viena nu s'a gândit a reveni la acordul din 1897, ci s'a mulțumit a constata, că principiile sale politice nu s'au schimbat dela 1897 și îi permit să reia ori când conversațiile cu guvernul din Petersburg. Nu a ridicat obiecțiuni contra principiului acestora, preconizează din partea sa cele trei puncte. Formula menținerii statului quo în Balcani este ținută spre care tinde guvernul din Viena. Nimic însă nu amenință actualmente să rupă statul quo în Balcani. O atare eventualitate ar putea avea loc în urma unor desordine interne în statele balcanice, sau a unui conflict armat între ele. Dacă atari eventualități s'ar produce, un nou schimb de vederi între cele două cabinete ar fi de un mare folos.

Nimic nu se opune atunci, ca acest schimb de vederi să fie comunicat puterilor, sub o formă care să le permită a se asocia vederilor exprimate, dar actualmente este suficient a se publica un comunicat, în care cele două guverne ar declara, că schimbul de vederi ce a avut între ele a dat un rezultat favorabil, că cele două cabinete luând mutual cunoștință de principiile politice lor, au recunoscut, că aceste principii le dau putința de a se pune în legături, ori de câte ori situațiunea din Balcani ar necesita aceasta.

5) Un rezumat al d-lui *Isvolski*, remis d-lui *Berchtold* la 24 Februarie, prin care guvernul rus constată cu vie satisfacțiune, că guvernul austro-ungar nu face nici o obiecțiune la cele trei puncte formulate de dânsul. Considerând ca deplină conformitatea principiilor politice dintre Rusia și Austro-Ungaria cu privire la chestiunile balcanice, cabinetul din Petersburg crede, că nimic nu se va putea opune pe viitor la reluarea relațiilor diplomatice normale. Pe de altă parte însă guvernul rus este de părere, că în interesul păcii generale ar fi util a se asocia de pe acum celelalte cabinete principiilor politice profesate de Rusia și Austro-Ungaria, pentruca dacă vre-o eventualitate ar amenința statul quo, un schimb de vederi să poată avea loc între puterile interesate. Guvernul rus reînnoște deci propunerea, să se comunice celorlalte state punctele asupra cărora s'a căzut de acord.

6) Un rezumat al d-lui *Berchtold* către dl *Isvolski*, din 14 Martie, zicând: comunicarea oficială a rezultatului schimbului de vederi către celelalte puteri, cu invitațiunea de a se asocia lor, ar face să se creadă, că între Rusia și Austro-Ungaria ar exista un acord formal, ceea ce nu este în gândul cabinetelor din Viena și Petersburg. Celelalte puteri în diferite rânduri au manifestat recunoașterea menținerii principiului de statul quo în Balcani, nu este deci nevoie de manifestațiuni solemne în acest sens.

Cabinetul vienez constată, că tratativele au dat rezultat fericit și satisfăcător, restabilind relațiuni diplomatice normale între cele două cabinete și a fost dovedit, că în chestiunile balcanice există o conformitate deplină de principii politice între Austro-Ungaria și Rusia. Cabinetul din Viena își rezervă a lumina opinia publică asupra reluării contactului diplomatic cu cabinetul din Petersburg.

7) O telegramă a d-lui *Isvolski* către însărcinatul de afaceri al Rusiei la Viena, din 20 Martie, zicând, că a informat verbal pe dl *Berchtold*, că guvernul felicitându-se de fericita izbândă a convorbirilor, să încunoștințeze de acest rezultat celelalte cabinete, comunicându-le corespondența schimbată cu această ocaziune cu cabinetul din Viena.

Aceasta a fost ordinea, în care s'a făcut schimbul de scrisori oficiale între ministrul nostru comun de externe și colegul său din Rusia, scrisori, cari au dat ca rezultat înțelegerea, despre care s'a vorbit la începutul articolului, și care va fi primită cu bucurie din partea tuturor celor ce iubesc pacea și condamna războiul.

Biblia în popor.

De Tr. Scorobet.

I. P. S. Sa, Părintele nostru Arhiepiscop și Metropolit *Ioan* de sfintele sârbatouri ale Crăciunului sfătuiește credincioșii săi a se îndeletnici cu citirea Sfintei Scripturi și a cărților evlavioase de rugăciune.

E o problemă religioasă aceasta, asupra căreia să zăbovim puțin.

Cei ce trăim în mijlocul poporului, constatăm interesul viu al acestuia față de citire. Străbat în popor multe gazete, menite a introduce și straturile de jos în cunoștința mișcărilor mari politice, sociale și culturale de azi.

Pe urma gazetelor pornesc cărțile de literatură populară, între cari și cărți de rugăciuni bisericești.

Înainte vreme singure cărțile bisericești formau lectura de căpetenie și predilectă a poporului. Biblia, Mineiele, Octoiul și celelalte cărți bisericești cari azi se găsesc numai în biserici, se aflau și prin casele oamenilor. Azi sunt înlocuite prin gazete.

Fenomenul acesta nu ne poate lăsa indiferenți.

Pentru că înainte exista o atmosferă religioasă caracterizată de o atitudine sinceră și curată față de datinile bisericești, de respect față de biserică și de slujitorii ei.

Acea s'a schimbat. Metropolitul *Șaguna* în acele vremuri de prefacere se cugeta cum să se păstreze atmosfera și în vremurile schimbate.

Tipări biblia și toate cărțile slujbei bisericești. Avea de cuget a face mai mult.

Comoara de erudiție și de simțăminte religioase depuse în literatura sfinților Părinți ordoxi, să o facă cunoscută preoției sale, făcând începutul cu cartea lui *Crisostom* despre Preoție. Iar pentru popor să dea explicarea rugăciunilor obișnuite și a cântărilor bisericești.

Cultura lui superioară se adăpase din literatura clasicilor bisericești, era adaptată duhului vremii, și a ținut să distingă între curentele adevărate și înșelătoare, ivite în sânul bisericii.

Nu odată ierarhia ortodoxă din România i-a fost recunoscutoare lui *Șaguna*, când învori nesocotite produse de „câlbeza vremii” erau descoperite și combătute de el.

Aici, în eparhia sa fulgera împotriva lui *Barițiu* și a „*Gazetei Transilvaniei*”, când aceasta unelia la prestigiul bisericii și al episcopului și se lauda că în unele părți citirea *Gazetei* e mai preferată decât *Cuviosul*.

Astăzi observăm, că apariția stigmatizată de *Șaguna* a eșit biruitoare.

Unde vom ajunge când biblia și cărțile religioase vor înceta a mai circula în popor?

O cauză a răririi lor a fost îmbrăcarea în slovele odinioară urgite din orgoliul național al acelei vremi romantice, vreașmă a tot ce nu era latin și strămoșesc.

Școala lui *Bănuț* în ultima fază a aceluși curent, se încumetase a lovi în fusajii religia lui *Cristos* și a apostolilor, care ni-a alterat conștiința latinătății.

Biserica s'a grăbit a delătura cauza nemulțămirii publice, și a început să transcrie cărțile bisericești cu litere latine.

Însă concurența nu se poate susține nici în felul acesta.

Alte biserici și-au însușit o tactică vrednică de imitat.

Când au observat că pe credincioși îi trage firea spre citirea de gazete, au înființat ele *gazele religioase*. Cu măsura aceasta au constrins gazetele particulare a publica articoli religioși, prin ceea ce jurnalistica veritabilă și cinstită a devenit factor prețuit întru păstrarea atmosferei religioase în publicul cetitor.

A rezultat un mare bine din aceasta. Cetitorii nu s'au înstrăinat pe principiile bisericii și dobândeau și pe calea aceasta o cultură religioasă, teologică.

Preoțimea a mai înființat și susținut școli și societăți religioase pentru apărarea bisericii și a bibliei de curentele antioceștine câte au răsărit în cursul vremii.

Astfel au putut alte popoare să asigure bisericii, și așezămintelor ei, bibliei și cărților religioase, venerațiunea și respectul datorit.

Cunoștința bibliei în poporul nostru e într'un grad inferior. Se învață în școalele populare istoria biblică, tot aceasta mai îmbogățită în școalele medii. De obicei cu atâta se alege omul din amândouă locurile, ca să-și poată formula mai târziu sentință, că biblia este o carte în care se cuprind inexactități, cari azi nu pot sta neclintite în fața vederilor curente și sigure din lumea de azi. Sdruncinat fiind astfel prestigiul ei, biserica suferă, și cu ea viața religioasă.

Sistemul acesta de a învăța biblia, sistemul vechiu fragmentar, nu mai corespunde cerințelor vremii.

Nu se căutau legile bibliei, istoria, literatura, filozofia cuprinsă în ea. Cu instrucțiunea veche cunoștințele despre biblie, evanghelii, istorie și cronologie sunt foarte puține și subrede.

Preoțimea folosește evanghelia ca și întreagă biblia ca pe un magazin cu pasaje sugestive, folositor pentru viață.

În această vreme toate credurile, istorice, literare, științifice, religioase trec printr'o radicală premenire.

Așa e cu biblia. De, e atacată, așezată, înțelesul ei se pare anora întunecat și vitalitatea ei stingherită de credințe eronate, superstițioase. Câte dispute nu s'au înscut pentru erorile din biblie, de stil, științifice, istorice și etice!

Și scopul tuturor disputelor în fundament a fost a prezenta oamenilor biblie, ca pe o carte sfântă.

Chemarea preoției este de a convinge pe orice om că: Biblia ne binecuvântă în leagăn, că jumătate din creștini poartă nume dintr'ansa, și bucura cu noi, simpatizează cu cei triști și năcăjiți, ne nobilitează. Ea ridică pe om mai presus de ce este, rugăciunile noastre sunt luate din istorisirile ei, în cari patriarhii și părinții s'au rugat. Omul timid privește prin fereastra scripturii și i se lărgeste priveliștea luptei vieții, nu se teme a sta singur, nu se teme a merge singur, stă spre ce merge, la ceasul morții îi aduce înger ajutător, și spune rămas bun femeii și copiilor.

Cum adevărat? Ce e această carte cu putere a ne binecuvânta la naștere, să ne mângâie la moarte, să ne îndemne la rugăciune, să ne întărească la muncă, să ne îndrepte pașii, să ne încurajeze inima, să ne îndemne la eroism, să ne ferească de primejdii? Ori doar faptul, că Moise a

Predicatorul pentru literatura bisericească era mai mult un material de popularizare a chestiunilor bisericești, în timp ce articolele din *Sionul românesc* erau lucrări cu o oarecare erudiție teologică.

Redactorul *Gregoriu Silași*, om cu o întinsă cultură literară și teologică câștigată în școlile Apusului își depunea toată erudiția sa pentru a da revistei sale un colorit serios și grav.

În Viena putând sta în legătură cu literatura teologică romano-catolică mai veche și mai nouă — căci trebuie să amintim că această nouă revistă nu mai e o revistă a clerului ortodox, ci a clerului român greco-catolic unit cu Roma — „*Sionul*” putea să aducă în sprijinul celor scrise autorități necunoscute de Români până aci, autorități cari impuneau tinerei literaturi teologice române. Din fiecare pagină respiră un aer de clasicism, chinuit și de erudiție greoaie, precum și de o credință religioasă foarte pronunțată de dragul căreia autorul făcea ori ce sacrificii. Lipsind tratate de organizație bisericească și de ordin practic, revista se restrângea aproape exclusiv la știința teologică: dogmatică, morală, istorie, predici miezoase, de multeori imitate după romano-catolici și corespondențe din afară. Sunt cele dintâi corespondențe de un interes oare care în ziaristica noastră bisericească de până aci. Se mai dădea atenție și școalei pentru care se publicau articoli de caracter pedagogic și, în genere școlastic, — și se dedeau recenzii despre cărți bisericești apărute la Români, între cari și una despre

Șaguna la 1860,¹ de *Gavril Pop*, care a introdus și o notă personală în recensia sa.

Se mai dedeau și poezii religioase, dar acestea n'au nici o valoare. Trebuie să facem amintire și de limba în care se scria această revistă. Ea era o iconă fidelă a străduințelor școlii ardelenice de a forma o limbă curată de ori ce element străin firei noastre latine. *Silași* a rămas întreaga sa viață aderent înfocat al acestor principii și a luptat împotriva noiei direcții inaugurată la Iași prin *Junimea*. Atât articolele în proză, cât și poeziile sunt scrise în această limbă și ortografie, de care nu te mai poți apropia astăzi decât cu un zimbet pe buze. Cine n'ar zimbi de exemplu citind,² că „*Laureatul poet V. Alexandri* a publicat în foaia societății „*Bucovina*” câteva poezii de esta soi (era vorba de poezii cu subiect religios) compus pentru asilul *Elena Domna* în București, din cari într'ună copilasii se înamorează în preasfânta *Vergură*”.

În condițiile acestea *Sionul* 1867 apune.

Când în România s'au început legăturile bisericești din nou cu Constantinopolul (1866) atât *Sionul românesc*, cât și „*Telegraful Român*” din Sibiu s'au pronunțat și ele, ce e drept cu mare rezervă și bună voință asupra acestei chestiuni. Această atențiune a făcut pe *Ecclesia* să nemească ambele ziare „două santinele veghiătoare ale ortodoxiei”.³ E interesant, că tocmai în același număr în

care numește pe *Sionul* din Viena „santinela a ortodoxiei” (în vreme ce el era de fapt o sentinela a catolicismului) *Ecclesia* combate cu multă emfază unirea cu Roma. *Sionul* a făcut haz de noul titlu primit din București, care nu-l încânta de loc. Față de „*Telegraful Român*” *Ecclesia* și-a arătat mulțămirea prin reproducerea adresei de simpatie a brașovenilor pentru *Șaguna*, când acesta fusese atacat din nou de „*Gazeta Transilvaniei*”. *Ecclesia* zice: „*Fericit este poporul acela, care are în capul clerului său pe Părintele lui obșteșc și nu osibește patria de Biserica*”.

La anul 1867 *Sionul* românesc dispăre, pentru ca la 1871 să reapară, în aceleași condiții. Cu un an în urmă, la 1872, *Silași* părăsește Viena așezându-se în Cluj ca primul profesor de limba și literatura română la universitatea de acolo. La acest an *Sionul* românesc încetează, dupăcum încetează și redactorul lui de a se mai ocupa de chestiuni teologice. *Silași* se dedică exclusiv cercetărilor filologice și istorice, în domeniul cărora a ajuns la rezultate de cari, adesea, trebuie să se țină cont și azi. Activitatea desfășurată de *Silași* în Cluj are dupăcum am mai amintit, o notă foarte caracteristică: ea e îndreptată în partea cea mai însemnată împotriva noiei direcții dela *Convorbirile Literare*. *Silași* e reprezentantul erudiției îndârjite în istoria cercetărilor filologice-istorice și în a curentelor noastre culturale.

(Va urma).

¹ Pg. 169—290/1866 și 8—11/1867.

² 1865 pg. 43.

³ *Ecclesia* 106.

⁴ *Ecclesia* 125.

scrie Pentateucul, fiul lui Amos întreagă cartea lui Isaia, că l-a pus în Canaan, nișilor și a lui Cristos de a iubi pe dușmani vin din acele isvor și reprezintă același spirit? De sigur nu!

Puterea bibliei de a mângâia, de a lumina și de a întări un depinde dela teorii teologice, ci dela fapte, că acei bărbați, cari o au scris, în cele mai variate împrejurări și condiții, au avut simțul realității spirituale și au avut încredere în Dumnezeu cel viu. Aceia au trăit real în legătură cu divinitatea înainte de a fi știința teologiei și diferitele teorii științifice.

Senzul realității spirituale e exprimat în formele cele mai variate, în oameni de naturile cele mai diferite, ca: bărbat de stat, soldat, poet, istoric, dramaturg, preot, mirean, tinăr, bătrân, bărbat, femeie, virtuos și păcătos.

Acești oameni se deosebesc după cultură, situație în viață și experiențe interne, dar după sensul realității spirituale și al conștiinței ajutorului divin — ei se asemănă.

Advocatul se vede pe sine în Exod, preotul în Levitic, soldatul în Isus Navi, scepticul în Iov, poetul în Psalmi, moralistul în Ecclesiastic, optimistul în Isaia, tineretul în istorisirile romantice din David, Samson, Daniil, fata în Ruth și Estira, filozoful în Pavel și în evanghelii. Această sfântă carte de 19 sute de ani outrează pământul, arătând spre cine să întinzi mâinile și cum să trăiești.

Din Palestina a apucat spre vest și l-a nobilitat. Răsăritul au o a primit și a rămas tot cel vechiu.

E timpul suprem ca și poporul nostru să o arătăm, să i-o descoperim, renăscându-l și întinerindu-l.

Se adevăru o utopie: Institutul biblic al părintelui bucovinean Moraria. Dar o societate a clerului cu planul unei activități evanghelice întru propovăduirea bibliei, care să unească străduințele preoților zeloși, să rămână iarăși o utopie? Seriu acestea în scopul de a da o soluție sfatului arhieresc. Conferențele preoțești ar găsi în această nu numai un obiect vrednic de considerat, dar chiar un plan sigur de activitate, vrednic de o tagmă intelectuală și cu un rost atât de însemnat în viața poporului nostru.

Din Zarand.

Moartea și înmormântarea preotului A. Ivan.

În ziua de 1 Martie v. petrecurăm la mormânt pe unul din veteranii parohi ai Zarandului, — pe preotul A. Ivan, din Podele, răposat după 70 de ani de viață sbuciumată, 46 ani de preoție și aproape 20 de ani de văduvie.

Răposatul a fost bătut de soarte în multe privințe, și de trei ani a oșzut bolnav la pat.

Parohienii, după cum am văzut chiar și din faptul, că foarte puțini au luat parte la înmormântare, sunt cam străini de biserică, străini de ei înșiși declarându-se pentru școala comună, — singurii ei din tot tractul Zarandului, deși tot numai ei, gr. ort. și prin aruncare repartizată trebuie să o susțină, ca și pe cea confesională.

Aci am putut vedea cât de mult strică lipsa de legături pastorale între păstor și păstoriți.

Răposatul a fost un om blând de fire, și bătut și de soarte, s'a mulțumit a-și susține oficiul de paroh, lăsând poporul a se conduce însuși de capul său.

Actul înmormântării a fost condus de dl P. Rimbaș, paroh în Brad, ca delegat al Prea On. Domn protopresbiter tractului, care era la adunarea comitatului ținută în aceeași zi în Deva. Delegatul a fost însoțit, de preoții I. Fugăță, L. Popa, O. Albani, A. Bogdan, G. Simedrea și A. Glava, cari în mod impunător și demn au săvârșit actul înmormântării.

O oină de preotese și învătătoare între cari doamna preoteasă Roman, Fugăță, Albani, doamna învăț. Cops etc. încă si-a ținut datorința să dea onorul din urmă veteranului preot Ivan cu prezența dlor. Așa se și cuvine! Să ne știm prețui tot mai mult unii pre alții ca frați în Cristos, căci numai așa ne vor cunoaște oamenii că suntem adevărați ucenici ai lui, înbindu-ne unul pe altul, și prin noi cauza sfântă ce-o reprezentăm, ca apostoli ai neamului românesc.

Cu multă cunoștință de cauză a acențuat delegatul protopresbiter în cuvântul funebru, drepturile și datorințele impuse păstorilor de a urma sfaturile, impuse preotului dela Dzeu, și dela mai marii bisericii și a fost așa predată pe înțelesul poporului, și în așa măsură conglăsuitoare e realitatea, încât ne-a impresiionat pe toți preoții cu mireni cu tot.

Această cuvântare ar trebui făcută cunoscută în cercuri cât mai largi a preoției și poporului nostru credincios, căci e tocmai ceea ce ne lipsește nouă azi. Zală, adevărată zală, care se ne lege tot mai mult pe preoți de mireni, și pe mireni de păstori lor.

Unul din cei de față.

NOUTĂȚI.

Dela societatea pentru fond de teatru. Comitetul societății pentru crearea unui fond de teatru român s'a întrunit zilele acestea în ședință plenară la Brașov. Au luat parte la ședința aceasta d-nii: Dr. I. Mihu, președintele societății, V. Onițiu, Dr. I. Baga, G. Dima, Dr. N. Vecerde, Dr. G. Dobrin și Dr. V. Braniște. Afară de hotărârea de a ține adunarea generală proximală la Toplița, comitetul a mai decis: să angajeze și mai departe pe dl Aurel Bănuț, director artistic, și să acordeze tot la 2 ani premii pentru compoziții muzicale originale și pentru colecții de melodii populare, în sumă de o mie de coroane din „Fondul Dr. Ion Mihu”. Bursierii societății vor face la vară un turneu artistic în centrele cu populație română din patrie.

Adunare la Bălgrad. Alegătorii cercurilor electorale Bălgrad, Abrud, Aiud, Ighiu, Uioare, Ocna-Sibiului, Vințu de Jos sunt convocați la adunare populară pe Marți în 29 Martie n. la 11 oare a. m. în Bălgrad, la „hotelul Europa”. Program: Desbatere asupra situației politice, Votul universal, și Alegerea delegaților pentru conferința națională din Sibiu.

Probe de simpatie. Ministrul preșident Khuen Héderváry, în urma atacului suferit în cameră, a primit atât dela locurile mai înalte, cât și din provincie numeroase depeșe, în care se exprimă indignarea pentru incidentele petrecute în ultima ședință a camerei ungare. De altfel, autorii atacului vor avea să răspundă și în fața legii.

Adunarea generală a „Albinei”, s'a ținut Sâmbătă în sala Muzeului Asociației, fiind prezenți 49 acționari, reprezentând 4988 acții și 681 voturi. Raport amănunțit vom aduce în numărul viitor.

„Transilvania”, bancă generală de asigurare mutuală, își ține adunarea generală Duminecă în 3 Aprilie n. a. c. la 11 oare din zi, în sala de ședințe a comunității orașenești (Magistrat, strada Măcelarilor nr. 2).

Vizită regală. Se anunță din Viena, că dacă sănătatea Maiestății Sale Regelui Carol va permite o călătorie mai lungă, în cazul acestei suverani României vor felicita în persoană la Viena pe Maiestatea Sa Monarhul nostru la a 80 a aniversare a nașterii sale. În caz contrar vor merge la Viena Alfeșele Lor Regale principii moștenitori Ferdinand și Maria.

Din Ierusalim. Un mare număr de turiști americani, însoțiți de un cavaz (egent de poliție), au vizitat Luniă treoută moscheea Omar din Ierusalim. Un peregrin mohamedan din Afganistan tocmai își făcea rugăciunea, când turiștii intrau în moschee. Indignat la culme de vorbele grăbite cuglas tare ale ghiaurilor, cari călcau cu încălțămintele lor în lăcașul sfânt, — ba unii dintr'ânșii își dregeau aparatele fotografice, — mohamedanul s'a luat la ceartă cu cavazul și cu turiștii, a scos un revolver și a tras patru focuri. Două dame au fost grav rănite și duse la spital. Făptuitorul a fost arestat și a răspuns judecătorului, că n'a făcut alt ceva decât a pedepsit pe cei ce au pângărit un lăcaș sfânt.

Președinte al dumei Președintele dumei, Comiacov, în urma atitudinii miniștrilor ruși, precum și din cauza scandalurilor provocate de unele partide, și a dat demisia. Comiacov e de părere, că raporturile dumei cu consiliul imperiului fac cu neputință orice muncă rodnică. Noul președinte al dumei este Gușcov, șeful octobriștilor, ales cu 221 de voturi, contra 68.

† Atanasie Ivan, preot în Podele, tractul Zarandului, după un morb îndelungat, a reposat la 27 Febr. a. c. st. v. în al 70-lea an al vieții și 46 al preoției. Rămășițele pământești ale adormitului în Domnul s'au așezat spre vecinică odihnă în cimiterul bis. gr. or. rom. din Podele, Luni în 1/14 Martie 1910, la 2 ore p. m. Fie-i țărâna ușoară!

Etna, vulcanul Siciliei, varsă valuri de lavă. Zece cratere sunt în activitate. Curentul de lavă a distrus vile și mai multe case din satele împrejurimii.

Afacerea fraudelor din Franța. Am anunțat înșelăciunile de câteva milioane, comise de lichidatorul Duez. Camera franceză a hotărât a se înlocui lichidatorii congregațiilor prin directorul general al domeniilor, care va exercita funcțiunea sa sub controlul miniștrilor de culte și de finanțe.

Compozițiile lui Ioan Vidu. Au apărut I. patru coruri, Arcășul, Stefan Domn cel mare, Calcă Române și Cunoașteți țara? pentru patru voci de bărbați, aranjate și armonizate de Ioan Vidu. Proprietatea autorului, în Lugoj. Prețul cor. 2-50. II. patru coruri: Andalusia. Cătu-i țara ungurească, Vraja și Jalba norii, pentru patru voci de bărbați, aranjate și armonizate de Ioan Vidu. Proprietatea autorului, în Lugoj, Prețul cor. 250.

Pentru combaterea tifosului. Profesorul Mecinicov, subdirector la Institutul Pasteur din Paris, în urma unor lungi experiențe de inoculare la maimuțe a bacilului tifosului, a isbutit să stabilească formula unui ser specific pentru combaterea acestei boli.

Tara sectelor. Rusia este țara sectelor. În punctul acesta a întrecut or ce altă țară. Nici în Anglia nu sunt atâtea secte, câte se găsesc în Rusia. Conform celei mai recente statistice, împărăția rusească are 150 de secte religioase. În timpul mai nou a început să se clădească în Petersburg o biserică închinată lui Buddha, clădirea se face pe cheltuiala budiștilor europeni. Preoți budiști vor fi aduși din Iaponia. Guvernul rus, care cochetează cu Tibetul, din motive politice închide un ochi; iar budismul își face cale, fără a fi o religie recunoscută în Rusia.

Congresul alianței internaționale cooperative se va ține în vara acestui an la Hamburg, în marele oraș comercial al Germaniei. La congrese vor lua parte și românii. Pentru acest scop s'a organizat un comitet, care are să facă pregătirile necesare. ExcurSIONIȘTII vor participa la congres și după aceea vor vizita așezămintele de căpătenie ale tovarășilor din Danemarca. Călătoria va dura cam 20 de zile și va costa 400 lei pentru un participant. Inscrerile se pot face și la dl Const. Popp, redactorul „Revistei Economice”, în Sibiu. Costul călătoriei se va plăti în rate lunare, începând de acum până la 1 August n. Numărul excursioniștilor nu va putea fi mai mare de 40, și adevă: 20 din România, 10 din Bucovina, și 10 din Ardeal, Bănat sau părțile ungurene.

La fondul de 20 bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor sibiieni au mai dăruit: Nicolae Opriș, cul. tipograf 20 bani, Ilarion Enciu, paroh (Mucundorf) și soția Maria n. Mircea 1 cor., Filip Schiopu, soldat frizer 20 bani, Victor Maniu, frizer și soția sa Irma 40 bani, Miron Roșu, cul. tipograf 20 bani, Ioan Imbăruș, învățător (Erdősangeor) și soția sa Maria n. Muica 1 cor., George Trifan, bibliot. Reun. 20 bani, V. Tordășianu, prez. 10 bani și d-șoara Elisabeta Nonu 20 bani.

Firmă schimbată. Un trecător oprește o trăsură: „Birjar, să mă duci la restaurantul La miel!” Trăsura pornește, și peste câteva minute se oprește în fața unui birt. „Aici nu e La miel, băiete, aici e La bălaur”, zise mașterul cetind firma localului. „Apoi, mă rog, dle, să ierți, s'a schimbat numele birtului; însă birtașul a rămas”. — „Dar cum de s'a schimbat din miel tocmai în bălaur?” — „De când, știți, birtașul s'a căsătorit...” zise birjarul lămurind taina metamorfosei.

Economie.

Mașina de sămănat.

Spre a fi cât se poate de folositori obștei noastre, am cumpărat o mașină de sămănat (cu 17 rânduri) grâu, ovăș, orz, lăptăș, trifoiu, mazărice, cucuruz, napi etc. cu prețul de 518 cor.

Mașina o dăm spre folosire economilor nostri din comitat cu taxa de folosire de 2 coroane pe zi pentru membrii Reuniunii și de 4 cor. pe zi pentru nemembri. La ducerea mașinei primitorul mașinei are să dea un revers despre primire și despre înapoierea în bună stare a mașinei. Mașina se ia în primire dela membrul din comitetul nostru central, dl Aur. Cosciuc, directorul școlii economice consistoriale (Waisen g. 5). Spesele de transport le suportă cei cari folosesc mașina. La dorința Reuniunii este aplicată a pune mașina în vânzare cu preț convenabil.

Sibiu, 25 Martie n. 1910.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Pant. Lucuța
prezid.

Vic. Tordășianu
secretar.

Cărți și reviste.

Aviz. Cu numărul de pe luna Aprilie „Revista politică și literară” își începe al III-lea an de existență. Doritorii de a avea acest număr sunt rugați a ne împărtăși adresa exact până la data de 31 Martie st. n. Toți câți doresc vor primi acest număr de probă gratuit. Cererile sunt a se adresa: Administrației „Revistei politice și literare”, Blaj (Balázsfalva), Ungaria. Administrația „Revistei politice și literare”.

Anuarul corespondenților economici pe 1910 (în limba maghiară), publicat de ministrul agriculturii r. u. Anul al 18-lea. Budapesta, tip. Pallas, 1910. Un vol. de 695 pag. Prețul 1 coroană.

Apel către autorii de cărți didactice. Ședința plenară din Iulie 1909 a secțiilor științifice-literare ale „Asociației” și comitetul central, în ședința sa din 5 August 1909 au primit propunerea secției școlare de a se înființa pe lângă biblioteca „Asociației” o secție a manualelor de învățământ pentru școlile noastre de toate gradele cu scop de a censura și a răspândi pe acele dintre ele, cari vor fi găsite mai corespunzătoare din toate punctele de vedere.

Chestiunea manualelor noastre de învățământ e de cea mai mare importanță pentru răspândirea unei culturi naționale și temeinice în sinul poporului nostru. Și credem, că toți cei ce își dau seama de însemnătatea școlii pentru educația națională a generației tinere, vor primi cu fosefietire această propunere și se vor strădui a înlesni realizarea ei.

Facem deci un apel călduros către toți autorii de cărți didactice să binevoiască a trimite „Asociației pentru literatură și cultura poporului român” (Sibiu, str. Șaguna nr. 6) câte două exemplare din lucrările lor. Un exemplar se va păstra în biblioteca „Asociației”, iar celalalt se va da secției școlare spre cenzurare.

Mai ales acum când se egită ideea unui congres al profesorilor, care de sigur va avea să se ocupe și cu chestiunea manualelor didactice, nădăjduim că apelul „Asociației” va fi ascultat.

Posta redacției.

Dlui M. M. în I. Ne pare rău, dar nu e scrisă astfel, ca să poată fi publicată. La gazete trebuie să scrieți cu mai multă îngrijire.

Grand-Hotel „Savoy”, Budapesta

VIII. Iosefsring 16.

în nemillocita apropiere a Teatrului național, poziție centrală favorabilă cu 120 odăi și saloane. Încălzire centrală, lift, apaduct de apă rece și caldă în fiecare odaie. Lumină electrică, restaurant de rangul prim. Odăi dela 3 cor. în sus. (121) 1-10

Nr. 237/910.

[115] 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de parohi:

a) Brădătel cu filiile Runoșor și Vica cu 250 familii, depărtate de 2-3 chilom., parohia de clasa a II-a ei întrucât nu vor fi competenți pentru parohii de clasa a II-a se vor candida și concurenți pentru parohii de clasa a III-a;

b) Glodghilești cu 220 familii parohie de clasa a III-a;

c) Sârbi cu 215 familii parohie de clasa a III-a se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „T. Român”.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat. Concursurile înzestrate cu documentele recerute sunt a se înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții se pot înfățișa până 8 zile înainte de alegere și înaintea alegătorilor spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic, respective a celebra și cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Ilia, la 6 Martie 1910 v.

Oficiul protopresbiterial gr. orien. al Iliei în conțelegere cu comitetele parohiale conoerente.

Z. Murășan
protopresbiter.

Prin Librăria arhidiecezană din Sibiu, se pot procura următoarele re-cuisite de învățământ impuse de noua lege școlară:

Tabele de cetit ungurești	4:80
Tabele de cetit românești	4:80
Göncz P., A métermértékek falitáblája	1:20
Bittenbinder M., Utasítás a métermértékek használatára és tanítására a népiskolák számára	—60
Rosch-féle természetrajz obrák (16 bu-căți în color și cu text explicativ)	15:—
Mașină de socotit	13:50
Bopp, Colecțiune de măsuri metrice	12:—
Mapa politică a Ungariei	14:—
Mapa politică a Europei	15:—
Mapa fizică a Europei	15:—
Mapa fizică a Ungariei	15:—
Tabelele de părete a le lui Hötzel: Primăvara, vara, toamna, iarna, Curtea țărănească, Muștii, Orașul, trase pe pânză	6:60
Mapele comitatelor singuratică a 20 și	—30

Medic român în Karlsbad.

Dr. Enea Nicola

dela facultatea din Viena

dă consultațiuni în Karlsbad, „Feigenbaum“, vis-à-vis de Mühlbrunn.

(387) 9—

Compoziții românești de Tiberiu Brediceanu.

Doine și cântece.

(Voce și piano.)

CAIETUL I.

Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucului.
Bădișor depărțitor.
Spune mândr' adevărat.
Vai, bădiță, dragi ne-avem.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne, luna n' nor.

CAIETUL II.

Știi tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit ca mine nu-i.
După ochi ca murele.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducec.
Trageți voi boi!
Cine n'are dor pe vale.

Jocuri românești.

(Piano solo.)

CAIETUL I.

Lugojana.
Măzărca.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brău I.
Hora.
Ardeleana (ca în Banat) II.

CAIETUL II.

Ardeleana (ca în Banat) III.
Ardeleana II.
Pe picior II.
Țarina.
Învărtita I.
De doi.
Ardeleana III.
Brău II.

CAIETUL III.

Brău III.
Hategana.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Învărtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.
Brău IV.

Prețul unui caiet: cor. 4:—
fr. 5:—

De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general:

Librăria arhidiecezană Sibiu (Nagyszeben).

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

Nr. 363/1909.

[103] 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea parohiei **Bucerdea-vinoasă** (cl. II) conform ordinului P. P. Consistor arhid. de dto 20 Iunie a. c. Nr. 4414 Bis. — se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în acest jurnal.

Venitele, cu întregirea prescrișă dela stat, — sunt cele însemnate în coala B.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu, în termenul sus indicat, în care timp concurenții, pe lângă observarea restricțiunii reglementare, sunt îndatorați a se prezenta în vre o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a cânta și predica, respective celebra.

Alba-Iulia, 31 Decembrie 1909.

Oficiul protopresbiterial al tractului Alba-Iulia în conțelegere cu comitetul parohiei.

Ioan Teculescu
protopresbiter.

Licitațiune minuendă.

Comitetul parohial al Bisericii rom. gr. or. din Râșnov (Rozsnyó) comit Brașov în urma învințării P. V. Consistor arhidiecezan, publică licitațiune minuendă, pentru zidirea de nou a școlii confesionale gr. or. rom. din Râșnov, care se va ținea **Duminică la 21 Martie (3 Aprilie) a. c. la orele 1 p. m. în casa bisericii (Nr. 244).**

Prețul de esclamare e de 66,420-95 Kor.

Licitanții au să depună cu vadiu 10% dela prețul de esclamare, bani gata sau hârtii de valoare acceptabile.

Eventualele oferte încă trebuia prezente cu acest vadiu pe lângă declarațiunea, că operentul cunoaște condițiunile.

Planul și preliminarul de spese precum și condițiunile să pot vedea la oficiul parohial gr. or. din Râșnov, ținută la 18 Februarie 1910.

Ion Nan
notariu.

Constantin Proca
președinte

[117] 3-3

Tinichigiu.

Subscrisul primesc orice fel de lucrări de tinichigiu și anume:

Acoperire de turnuri și coperișe, seocuri, apaducte, instalare de odăi de baie, closete cu scurgere precum și toate lucrurile aparținătoare specialității de zidit: — Legături de canalizare și curățire de puțuri. —

Lucrările aci înșirate se execută solid și foarte ieftin.

Domnii constructori și întreprinzători găsec tot aici engros și endetail depozit de cel mai bun

Var de Vleden
stâns și nestâns.

Rugându-mă respectuos de binevoitorul sprijin sunt

cu toată stima:

Max Ruck

Tinichigiu-Instalateur și liferant de var
Sibiu, Haidengasse Nr. 9.

(93) 4-10

Onorat cler român gr.-or.!

Aduc la cunoștință mult Onor. domni preoți români gr.-or., că din cauza scumpetei enorme a materialului, am fost silit a urca prețul cu ceva la

Pălăriile preoțești,

și adevă: Pălăriile de mătășă păroasă model „Dr. Cristea” cu 10 cor., pălării preoțești linse cu 7 cor. 60 fil. Vesuri preoțești de iarnă cu 5 cor. 40 fil.

Onorații domni preoți români gr.-or. știu bine, că ce fel de marfă am trimis la toți câți au comandat, așa că au fost foarte mulțumiți, atât ca calitate cât și ca format.

Rugând pe Onor. cler român gr.-or. care din inimă și suflet voiește binele și înaintarea meseriașilor români, de a mă sprijini și onora cu comanda de ca și până acum, și îmi voi da toată silința de a-i mulțumi în toate privințele.

Rămânând cu distinsă stimă

A. Meșotă,

pălărier.

Brașov — Brassó.

(120) 1-2

Unde se pot procura

REVERENZI

croite cu chic și lucrate bine? Numai la

IOAN PETRAȘCU

măestru croitor, Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 30,

pentru că el le croește foarte bine și pe lângă că le lucră din material bun le face și cu un preț de tot moderat și la caz de urgență le poate face în timpul cel mai scurt posibil.

Să mergem dar la el, să sprijinim industria românească, căci numai astfel putem deveni tari și mari!

[94] 7-52

Telefon 172.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.